

undersøgelser som led i bekæmpelsen af smitsomme husdyrsygdomme, eller som fremstiller vacciner, sera o. lign., drives på forsvarlig måde, er det ved § 18 (kap. IX) foreskrevet, at sådanne virksomheder kun må oprettes og drives efter meddelt *tilladelse fra landbrugsministeren*.

Loven, der trådte i kraft 1. september 1964, ophæver § 1, stk. 1-7, i lov nr. 156 af 14. april 1920 om smitsomme sygdomme hos husdyrene. Revisionsforslag fremsættes i folketingsåret 1968-69.

Loven gælder ikke for *Færøerne* og *Grønland*, men kan ved kongelig anordning sættes i kraft for Grønlands vedkommende med de afvigelser, som de særlige grønlandske forhold tilsiger.

Ved 1. behandlingen i folketinget fik lovforslaget almindelig tilslutning, idet der ytredes tilfredshed med, at dyrlæge- og veterinærvesenet bragtes ind under faste rammer, og at de mange spredte bestemmelser på området samledes i én lov.

Dalsgaard (V) fandt dog, at der på baggrund af den heldigt gennemførte indsats ved bekæmpelsen af kvægtuberkulosen og den smitsomme kalvekastning måtte være mulighed for at foretage en reduktion af antallet af de under veterinærdirektoratet ansatte dyrlæger. Han fandt det i øvrigt tvivlsomt, om der var grund til at udvide det veterinære sundhedsråd med yderligere 1 faglærer fra den kgl. veterinær- og landbohøjskoles veterinære videnskabelige fagråd. Endelig fandt han det påkrævet, at en repræsentant for de landøkonomiske foreninger fik adgang til at tiltræde det i henhold til apotekerlovens § 30, stk. 4, nedsatte takstudvalg.

Niels Ravn (KF) kunne ikke se rimeligheden i, at dyrlæger, der er beskæftiget ved statslige undervisnings- og forskningsinstitutioner, skulle være fritaget for tilsyn. Efter hans opfattelse burde enten samtlige dyrlæger være undergivet tilsynet, eller også burde dyrlæger ansatte ved private institutioner af tilsvarende art også være fritaget for tilsynet.

Age Fogh (RV) fandt, at det måtte være muligt at finde frem til en mere enkel opbygning af det med lovforslaget forbundne administrationsapparat, og rejste bl. a. det spørgsmål, om det ikke var naturligt at gøre veterinærdirektøren, der efter forslaget kun skulle være medlem af det veterinære sundhedsråd, til født formand for rådet.

Morten Lange (SF) gav udtryk for, at lovforslaget på forskellige områder — bl. a. med hensyn til sundhedsrådets beføjelser — burde gøres noget mere „skarptandet“.

Iver Poulsen (Uafh) fandt, at bestemmelserne om rettigheds-